

ತಾನು ಅನುಭವಿಸಿದ
ನೋವ್ರ ಮಗಳನ್ನು ತೆಟ್ಟದೇ
ಇರಲಿ ಎಂಬ ಕಾಳಜಿಯು
ಅದೊಷ್ಟೇ ಈತಮಾನಗಳೀಂದ
ಅಮೃನ ಒಡಲೆನಲ್ಲಿ ನಿರಂತರ
ತಳಮಳವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಆಕೆಯ
ಕರುಳಿನಲ್ಲಿ ತಳಮಳದ ಅಂಗವೇ
ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿದೆಯೇನೋ.

ಆಕರ್ಷಣೆಗಳೂ ಮಗಳ ಹರೆಯದ ಜೊತೆಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಂತೆ ಕಾಣಿಸಿ ಅಮೃನ ಆತಕ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿತ್ತದೆ. ಈ ವಿವಾಹಾಲ್ವ ಮಗಳ ರೂಪ ಧರಿಸಿ ತನ್ನನ್ನು ಹದರಿಸುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಅವನಿಗ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ‘ಶ್ರೀ, ಕಾಲು ಸರಿ ಇಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಕೂಡ್ಯಾಳಿ’ ಎಂದು ಹರೆಯದಲ್ಲಿ ಬ್ರೈಸೆಕೊಂಡ ಅಮೃದಿರು, ಇಂದು ಮಗಳ ಪೂರ್ವಾನ್ನಿಯವ ಇನ್‌ಸ್ಪಾಗ್ನಾಲ್ ತೆರೆದು ನೋಡಿದರೆ – ಬಡ್ಡಿ ಹಾಕ್ಕಾಂಡು ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮತಾ ಗಾಜಿನ ಮೇಲೇರಿ ನ್ಯೂಲ್ ಪಾಲೀನ್ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ತೇರೆಸುವ ಮಗಳ ಪೂರ್ವೆಗಳೂ ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹೇಗರಬೇಡ?

‘ಅಲ್ಲ, ಇಂತಹ ಪೂರ್ವೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುತ್ತ, ಅವಗಳನ್ನು ಅಪ್ಪಾಲೋಡ್ ಮಾಡುತ್ತು ಸಮಯ ಕಳೆಯುವ ಉದ್ದೇಶವಾದರೂ ಏನು ಎನ್ನುವುದೇ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ’ ಎನ್ನುವ ಲೇಖಕಿ, ಉಪನಾಸಕಿ

ವಿವೇಕ ಸೂತ್ರ

ಎಲ್ಲರ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಚಾರಿ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಂತ ಸಿಟ್ಟು ಬಂದಾಗ ಅದನ್ನೆತ್ತಿ ಮನೆಯವರಿಗೆ ಇರಿಯುತ್ತೇವಯೇ? ಇಲ್ಲವಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಮೊಜ್ಜೆಲ್ ಪೂರ್ವಾನ್ ಕಾಡ.

ಮೊಜ್ಜೆಲ್ ನ ದುರ್ವರಿಕಾಮ ಮತ್ತು ಸದುಪರೋಗದ ಬಗ್ಗೆ ವಿವೇಕರುತ್ವಾಗಿ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ‘ಪಿಕಾಸ್ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸಲಹೆಗಾರರಾದ ಡಾ. ಅನಂತಾಪ್ರಭು. ವೃತ್ತಿಪರ ಶಿಕ್ಷಣದ ಕೋಣ್ಣಗಳನ್ನು, ಆದಳಾತ್ಕಕ ಕೋಣ್ಣಗಳನ್ನು ಅಯ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡವರಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಶಿಬಿರಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವ

ಅನಂತಾಪ್ರಭು ಪ್ರಕಾರ, ಮೊಜ್ಜೆಲ್ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ದೇವರು ನೀಡಿದ ಗಿಫ್ಟ್.

ಮುಕ್ಕಳ ಕೈಗಳಲ್ಲಿನ ಮೊಬೈಲ್ ಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಮೃದಿರು ಎಷ್ಟೊಂದು ಆತಂಕಪಡುತ್ತಾರೆ, ಅದನ್ನು ವೇರಿಯಂತೆ ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ, ಪರಿಷ್ಠಿತಿಯ ಸೂತ್ರ ನಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲೇ ಇದೆ ಎನ್ನುವ ಅನಂತ್, ಈ ಮಾತಿಗೆ ತಮ್ಮದೇ ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ‘ನಾನು ದಿನಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು ಮೂರು ಗಂಟೆ ಯಾರ್ಟ್‌ಬ್ರ್ ನೋಡುತ್ತೇನೆ. ಒಂದರ್ಫ ಮುಕ್ಕಾಲು ಗಂಟೆ ಹಾಡು, ಕ್ಲೆಟ್‌ಬ್ರ್ ನೋಡುತ್ತ ಮಾರಂಜನೀ ಮೊಳೆಲಿಟ್‌ರ್, ಮತ್ತೆ 2 ಗಂಟೆ ಉತ್ತಮ ಭಾವಣಗಳನ್ನು, ತಂತ್ರಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತ ಆಲೀಸುತ್ತಾ ಅಪ್ಪಡೆಂಬ್ ಆಗುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಎನ್ನುವುದು ನಮ್ಮ ವಿವೇಕದಲ್ಲಿದೆ. ಅಧ್ಯಾರಿದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಈ ವಿವೇಕವನ್ನು ಕಲೆಸಬೇಕಾಗಿದೆ’ ಎನ್ನುವುದು ಅವರ ಸಲಹೆ.

ಯಾವುದು ಒಳಿತು, ಯಾವುದು ಕೆಡುಪ ಮತ್ತು ಅವಗಳ ನಿಯಂತ್ರಣ ಹೇಗೆ ಎನ್ನುವುದು ಇಂದು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಸವಾಲು. ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಇಂದು ಮೊಜ್ಜೆಲ್ ಬಂದಿದೆ. ನಾಳೆ ಮತ್ತೊಂದು ಸಾಧನ ಬರಬಹುದು. ಅಮೃದಿರು ವೇಗವಾಗಿ ಲೋಕವು ಸಾಗುತ್ತಿರುವಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಷಣತೆ ಓದುವ ಪಾಠವನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.